

ת"פ 37687/03/12 - מדינת ישראל נגד יצחק ברדוגו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 37687-03-12 מדינת ישראל נ' ברדוגו
בפני כב' השופט בכיר דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל - ע"י עו"ד שרון גדה

המאשימה

נגד

יצחק ברדוגו - ע"י עו"ד אורי קינן

הנאשם

הכרעת דין

כללי:

1. התביעה מייחסת לנאשם עבירה של גניבה בידי מורשה לפי סעיף 391 (1) ביחד עם סעיף 383 (א) (2) לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן - "החוק").
2. לפי גרסת התביעה, במהלך שנת 2007 נקלע הנאשם לקשיים כלכליים. הנאשם פנה לחברו הקרוב אמנון ירוחם (להלן - "המתלונן") וציין בפניו כי יש באפשרותו להשקיע ולנהל את כספי המתלונן בתוכניות של אגרות חוב הנושאות ריבית שנתית גבוהה של כ-10%.
3. בעקבות דברים אלה, מסר המתלונן לנאשם בין השנים 2007-2009 שלושה שיקים לפקודתו בסכום כולל של ₪ 100,000 כדי שיושקעו ע"י הנאשם כמפורט לעיל.
4. הנאשם הפקיד את הסכום הנ"ל בחשבון הבנק שלו או של אביו ועשה שימוש בכספים לצורך כיסוי חובות והשקעות נוספות, בניגוד לתכנים שהציג למתלונן.
5. התביעה טוענת כי הנאשם עדכן את המתלונן במסרונים ובעל פה באופן כוזב בדבר הריבית שכספו של המתלונן צבר עד לאותו מועד.
6. בחודש מרץ 2011 התעורר חשדו של המתלונן כי הנאשם אינו עומד בהבטחותיו והוא דרש להחזיר את כספו. הנאשם הביע הסכמה לעשות כן. בין החודשים אפריל - מאי 2011 חזר המתלונן ודרש את כספו. על מנת להתחמק מהשבת הכספים, הנאשם מסר למתלונן במסרונים כוזבים כי הסכום מהשקעתו עומד על סך ₪ 221,000 וכן התייחס לקשיים טכניים בנוגע לשחרור הכספים מהבנק.
7. התביעה טוענת כי במעשים אלו שלח הנאשם יד בכספי המתלונן בסך ₪ 100,000.
8. הנאשם כפר במיוחס לו בכתב האישום. הנאשם אישר כי המתלונן היה חבר קרוב שלו וכן אישר כי

קיבל ממנו כספים ולא הצליח להחזירם.

הנאשם טען כי חברו ידע על מצבו הכלכלי הגרוע ונתן לו את הכספים כדי לסייע לו ולא לצורך השקעה כנטען על ידו.

7. במהלך הדיון עלה גם נושא מעורבותו של הנאשם בפתיחת סניף subway בתל אביב, השפעתו של המתלונן בערעור היחסים בין הנאשם לבעל הזיכיון בסניף גלעד קוטר ותלונה שהגיש הנאשם נגד המתלונן בגין איומים.

מהלך הדיון:

8. מאחר והצדדים מסכימים כי המתלונן נתן לנאשם סך של 100,000 ₪ בשלושה שיקים ע"ס 65,000, 25,000 ו-10,000 ₪, יש להכריע במחלוקת לאיזו מטרה ניתנו כספים אלה.

9. הנאשם מסר מספר גרסאות במשטרה בהקשר לכספים אלה כפי שיפורט בהמשך. גרסתו הינה גרסה מתפתחת ומשתנה, בסופו של דבר מסר הנאשם בפני גרסה נוספת שלא בא זכרה בחקירותיו. מדובר בגרסה כבושה.

10. התרשמתי באופן שלילי מהנאשם. אני קובע כי גרסתו בפני היתה גרסה בלתי מהימנה שאין בינה לבין המציאות דבר. חוסר האמון שציינתי לעיל מתבסס לא רק על התרשמותי הבלתי אמצעית ממנו אלא גם על ראיות אובייקטיביות בדמות חילופי דברים בין המתלונן לנאשם בזמן אמיתי וכן על דבריו של הנאשם עצמו בחקירותיו במשטרה.

11. כדי שהתמונה תהיה ברורה יש מקום לבחון את דברי הנאשם מאז הגשת תלונתו במשטרה ועד למסירת גרסתו בפניי. הנאשם הגיש תלונה נגד המתלונן ביום 29.5.11 בהודעתו, מאותו יום בשעה 11:22 (7/ת) מסר הנאשם "... כאשר בינינו יש סכסוך כספי הוא הלווה לי 100,000 ₪ לפני מספר שנים עד עכשיו הוא לא ביקש את הכסף חזרה וגם אני לא יכולתי להחזיר...". לגבי אירוע המפגש ב-subway מסר "... אמנן שאל את הבוס שלי מי אתה והוא אמר לו שהוא הבוס שלי ואמנן אמר לו אם אתה קשור אליו את תפגע אני לא אתן לו לעבוד פה עד שהוא לא יחזיר לי את הכסף...". לאותה הודעה צירף הנאשם חליפת שני מסרונים בינו לבין המתלונן.

נוכח חשיבותם, מן הראוי להביא את המסרונים כלשונם:

ב-19.5.11 שעה 16:44 שלח הנאשם למתלונן את המסרון הבא:

"אמנן אתה תקבל את הכסף גם בלי כל ההצגות האלה, אבל אם בכל זאת אתה נפגש עם גלעד, (חתום יחד עם הנאשם על הזיכיון בסניף subway ד.ב) אני נפגש עם דגנית (אשת המתלונן ד.ב) ואם אתה תפגע לגלעד בעבודה אני מתלונן ישר במשטרה עם האיומים האלה ופוגע בך קשה בעבודה. אם אין לך גבול גם לי אין. בכל מקרה תקבל את הכסף".

לזה השיב המתלונן:

"חתיכת אידיוט אני לא מתכוון לפגוע בגלעד הוא לא עשה לי כלום. אני הולך לפגוע בך ולמרר לך את החיים כמו שפגעת בי אתה מוזמן להיפגש עם דגנית בהצלחה. ואני מציע לך להעביר את הכסף כמה שיותר מהר ותאמין לי לטובתך ואתה יכול לעשות מה שאתה רוצה, אני מצפצף עליך. דבר אחד אני מבטיח לך, על מה שעשית תשלם ואת מה שבישלת תאכל ובגדול!".

12. הנאשם מסר הודעה נוספת באותו יום בשעה 13:27 (ת/6). בהודעה זו מתייחס הנאשם לגלעד כמעסיקו ובעל המסעדה "... כל עוד גלעד מעסיקי לא מקבל הודעה רשמית או מהמשטרה או מהמאיים אמנון, אני לא חוזר לעבודה וזה מה שגלעד אמר לי, לאבי ולגרושתי".
13. הנאשם נחקר באזהרה ביום 1.8.11 (ת/3) וציין כי הוא לא ניהל כספים עבור המתלונן או אנשים אחרים. הנאשם הוסיף "... הפעם האחרונה שהשקעתי כסף זה היה ב-2004. אני ניהלתי כספים בשוק ההון באמצעות חברה. זה היה כספים רק שלי...".
- הנאשם זיהה את השיקים שנמסרו לו ע"י המתלונן ומסר "... אלו שיקים שהפקדתי לחשבון שלי הפרטי או העסקי או בבנק הבינלאומי...".
- הנאשם עומת עם מסרונים ששלח למתלונן מהם עולה כי השקיע את כספו והשיב "אני רציתי להראות לו שאני מנסה להשיג כסף".
14. באותו יום נערך עימות בין הנאשם למתלונן (ת/5) בעימות המתלונן הכחיש מכל וכל שהשקיע כסף בחברת בדק בית. המתלונן מסר כי הנאשם שכנע אותו למסור לו כסף ומסר לו כי הוא יקבל "אחלה ריבית" "... אמרת לי שהכסף יהיה בחשבון של אבא שלך ואז השתכנעתי ונתתי לך את הכסף ב-3 נגלות... וכל פעם טרחת לעדכן אותי מה מצב הכסף...".
15. בהודעה נוספת שמסר הנאשם ביום 11.12.11, מסר כי המתלונן השקיע בחברת בדק בית שהיתה בבעלותו והוסיף כי החזיר למתלונן סך של 10,000 ₪ שהמתלונן נתן לו כהלוואה אישית. הנאשם מסר באותה הודעה "... אני אציג את המסמכים של השקעת אמנון בבדק בית...".
16. המתלונן התחיל להיות מודאג לגבי גורל הכספים שמסר לנאשם החל מחודש מרץ 2011. הדאגה הולידה חליפת מסרונים בין הנאשם למתלונן. באף אחד מהמסרונים הנאשם לא הזכיר כי המתלונן השקיע כסף בחברה בבעלותו וניסה ליצור את הרושם שהכסף שצבר רווחים נאים יוחזר לו בקרוב.
17. יש מקום לצטט חלק מחליפת המסרונים להבהרת האמור לעיל. ההתכתבויות מפורטות ב-(ת/2). אחרי התכתבויות מספר ביום 3.4.11 מודיע הנאשם למתלונן "הסכום עומד על 221" במספר שיחות בין ה- 26.4 ל-28.4 מנסה הנאשם להרגיע את המתלונן בנושא העברת הכסף לחשבוננו ביום 2.5.11 כותב הנאשם "חוזר אליך תוך שעה ונותן לך תשובה מדויקת על העברה". ביום 3.5.11 מוסר הנאשם "היינו בבנק, עדיין לא נמכר כל הכסף, זה עלול לקחת עוד יום יומיים. אתה יכול להיות שקט שיש לך את כל הכסף!!! אל תכניס את עצמך לדאגות מיותרות! שוב, צר לי על אי הנוחות.
- ביום 6.4.11 מוסר הנאשם "בשביל לשחרר כסף באגרות חוב צריך למכור אותם (כמו מניות). בגלל הסכום זה נמכר בהדרגה טווח של ימים".
- ב-14.4 מוסר הנאשם כי תוך שבוע הכסף יועבר. בהמשך הנאשם גם מוסר כי הכסף עוד לא הועבר כיוון שאין מסחר במט"ח ביום א'.
18. בפניי, כאמור, טען הנאשם כי גלעד היה שותף שלו בעסק ה-subway וניצל הזדמנות לנשל אותו ממעמדו כתוצאה מדברי הנאשם. הוא עמד על כך שהנאשם השקיע בעסק בבעלותו 65,000 ש"ח והכסף אבד בגלל התמוטטות העסק. הנאשם ציין כי לא המציא מסמכים למשטרה כיוון שפרט את השיק שקיבל מהמתלונן ושילם ישירות במזומן לספקים. הנאשם הוסיף כי המתלונן שהיה חברו הטוב ידע על מצבו הקשה ואף מימן לו נסיעה לחו"ל נוכח מצב זה.

19. גרסתו הכבושה של הנאשם היא חסרת כל היגיון. אין זה ברור מדוע הנאשם היה צריך לשקר במשטרה כשדובר על הלוואה שקיבל ע"ס 100,000 ₪ ולא ציין כי לכל היותר הוא חייב לחברו 25,000 ₪. אין זה ברור מדוע הנאשם היה צריך לכנות את גלעד "בוס" "מעביד" "מעסיק" אם גלעד היה שותפו לעסקים. כמו כן, מדוע הנאשם התחייב להמציא מסמכים להשקעת המתלון בבדק בית בשעה שידע כי לא קיימים מסמכים כאלה.
20. לא ניתן להסביר את ההודעות שהנאשם העביר למתלון לפיהם הכסף 221,000 ₪ עומד לרשותו וצריך למכור אגרות חוב ומט"ח כדי להעביר לו את הסכום.
- לפי גרסתו בפניי, היה צריך הנאשם למסור למתלון שנה קודם שהעסק בבעלותו קרס והסכום של 65,000 ₪ אבד.
- הנאשם לא עשה כן כיוון שהמתלון מעולם לא השקיע כסף בעסקו.
21. המתלון עשה עליו רושם אמין. הוא לא הסתיר כי שגה כשנתן אמון מלא לנאשם שהיה חברו הטוב. הנאשם הבטיח לו כי הכספים יופקדו בחשבון אביו של הנאשם ויושקעו באפיקים בטוחים כגון אג"ח ומט"ח. הנאשם דאג לעדכן אותו מידי פעם על הרווחים שהשקעתו צברה ואף שכנע אותו לקחת הלוואה מהבנק ולא לגעת בהשקעתו.
22. טענת הנאשם כי הסיבה להגשת תלונה ע"י המתלון נגדו היא קנאה, היא טענה שאני דוחה מכל וכל. המתלון בירך את הנאשם בכתב כשנודע לו שפתח סניף של subway.
- באשר לטענה של כעס נוכח סירובו של הנאשם להיפרד מתמי, שלדברי הנאשם ניהלה עם המתלון רומן, גם טענה זו היא חסרת יסוד. מוסכם על הצדדים כי המתלון הוא זה שהכיר את תמי לנאשם וברור כי הנאשם ידע על התביעה שבעלה של תמי הגיש נגד המתלון נוכח היחסים המאד קרובים שהיו ביניהם.
- אני מקבל את דברי המתלון כי הוא פנה לנאשם וביקש ממנו להחזיר לתמי כספים שקיבל ממנה.
23. הנאשם עצמו, בהתכתבותיו, מחזק את גרסת הנאשם בכך שמציין כי הלך לבנק עם אביו. דבר התומך בגרסת המתלון כי הכספים, לפי דברי הנאשם, הופקדו בחשבון אביו.

סוגיות נוספות:

24. אין רלוונטיות לסכסוך האזרחי בין הנאשם למר גלעד בעניין סיום הקשר ביניהם ב-subway. סכסוך זה מתברר בהליך אזרחי ואין לי כוונה להיכנס לפרטי סכסוך זה.
- כפי שצינתי לעיל, בניגוד לגרסתו המאוחרת, הנאשם התייחס לגלעד כמעסיקו והבוס שלו, הסברו לגבי השימוש בביטויים אלה, אינו מהימן בעיני.
25. יתר העדים לא תרמו לבירור פרטי המחלוקת בין הצדדים. אשת המתלון צינה כי ידע שהכספים שבעלה נתן לנאשם הופקדו בחשבון אביו של הנאשם כדי לקבל ריבית גבוהה יותר. היא גם הדגישה כי לא היתה מודעת לפרטי ההסדר בין בעלה לחבר שלו.
26. בקביעת העובדות שצינתי לעיל, לא התייחסתי לדבריו של העד גלעד קוטר שלא היה עד ליצירת הקשר בין הנאשם למתלון. כאמור, העובדות נקבעו נוכח דבריו של הנאשם עצמו וחילופי הדברים

שהועברו בין הנאשם למתלונן.

27. הסינגור טען ארוכות כי המתלונן לא מסר גרסת אמת כשטען שהנאשם הבטיח להשקיע את כספו והוסיף כי המתלונן המציא גרסה זאת נוכח "המסרונים" שהנאשם שלח לו. איני מקבל טענות אלה. המתלונן אכן פעל בתמימות. לא בדק את דברי הנאשם, לא הפקיד בעצמו את הכסף בחשבון אביו של הנאשם ולא דרש עדכונים כתובים על הרווחים שלו. התנהגות תמימה זו נבעה מהיחסים המאוד קרובים שהיו בין השניים והעובדה כי המתלונן סמך על חברו בעיניים עצומות.
28. לא היה שמץ של אמת בגרסת המתלונן. לא היתה לו כל סיבה ליצור את הרושם כי יחזיר למתלונן את כספו בצירוף רווחים כפי שעשה לאורך חודשים.

סיכום:

29. לסיכום, הוכח בפניי מעבר לספק סביר, כי הנאשם שלח יד בכספים שנמסרו ע"י המתלונן כדי שישקיעם באמצעות חשבון הבנק של אביו, עשה שימוש בהם למטרותיו הפרטיות, בלי ידיעתו ואישורו של המתלונן.
30. נוכח כל האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ב תמוז תשע"ד, 10 יולי 2014, במעמד הצדדים